

Sygn. akt IV KO 94/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie zażalenia J. T.
na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w K.
z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. 3 Ds. [...]
o odmowie wszczęcia śledztwa
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 17 grudnia 2014 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art 37 k.p.k.

postanowił:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu z powołaniem się na okoliczność, że przedmiotem rozpoznania jest zażalenie J. T. na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa w związku z jego zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień przez sędziego orzekającego w Sądzie Rejonowym w K., właściwym do rozpoznania tego zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Sam fakt, że postępowanie dotyczy sędziego sądu właściwego do rozpoznania zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, nie oznacza, niejako automatycznie, konieczności przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 37 k.p.k., poprzez możliwość zrodzenia się w opinii publicznej wątpliwości co do bezstronności wszystkich sędziów danego sądu. W przedmiotowej sprawie stawiany sędziemu zarzut ma charakter wyłącznie wiążący się z jego zwykłą pracą orzecniczą, co czyni przekazywanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości innemu sądowi równorzędnemu niecelowym. Wbrew stanowisku z uzasadnienia wniosku, nie służy wytwarzaniu w społeczeństwie przekonania o bezstronności sądów, lecz przeciwnie, może budować przekonanie o łatwości manipulowania ustawową właściwością sądów.

Kierując się powyższym rozstrzygnięto jak na wstępie.

[aw]